

186 f) I 6te Lin. f. n. ændres „1. April 1903“ til „1. Jan. 1908.“

186 g) Som sidste Stykke tilføjes:
„I de Tilfælde, hvor Afgørelse ved en Advarsel af en Politisag mod en tiltalt, der findes skyldig, er udelukket (se § 898), kan udenfor København Politimesteren kun med Amtmandens Samtykke undlade Paatale eller standse Forfølgning.“

Til § 691.

187 a) I Stykket Nr. 3, Lin. 1, ændres „vedkommende private“ til „en dertil berettiget privat“

187 b) I s. St., Lin. 4, ændres „en enkelt skyldig“ til: „nogle af de skyldige“.

187 c) I Slutn. af s. St. tilføjes: „Er privat Paatale i Henhold til § 695 begyndt, kan offentlig Paatale ikke begæres.“

187 d) I sidste St., Lin. 6—8, ændres „dog naar . . . § 299“ til: „hvis Paatalemyndigheden skønner, at ingen almen Interesse kræver Fortsættelsen, uden denne Betingelse kun, hvor der er særlig Lovhjemmel.“

Til § 692.

188) Nr. 3 affattes saaledes:
„i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som ere dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse truffet af Justitsministeren“.

Til § 693.

189) I Lin. 4 ændres „§ 949“ til „§ 950“.

Til § 694.

190 a) I 1ste Stykke, Lin. 3 ændres „950“ til „951“.

190 b) I 3die Stykke indskydes efter „Paatalemyndigheder“: — Politimesteren dog kun med Amtmandens Samtykke —.

190 c) I samme Stykke, Linie 2, ændres „fornævnte“ til: „den i 1ste Stykke nævnte“.

190 d) I samme Stykke, Linie 4, tilføjes efter „Paatale“: „dog forudsat, at der ikke allerede er gaaet Dom i en angaaende samme Handling anlagt privat Sag, jfr. § 951“. — I samme Linie ændres: „den“ til: „Paatalemyndigheden“.

190 e) I 4de Stykke, Lin. 2, ændres „ophører“ til „standser“, og der tilføjes ved Punktum'ets Slutning: „hvorhos Regelen i § 265 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse.“

190 f) I 4de Stykke affattes 3die Pkt. saaledes:

„Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav paa Udsættelse af Sagen, og det paahviler ikke tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser til ham.“

190 g) Som sidste Punktum i Stykket tilføjes:

„Frafalder Paatalemyndigheden den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private uforment at paatale eller fortsætte sin Paatale (jfr. § 265).

Til § 695.

191) Der tilføjes i Paragraffens Slutning:

„Endvidere skulle Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299.

Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finde Reglerne i § 694, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum, den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, saaledes at herved Reglerne i Kap. 77, jfr. § 690, skulle finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal paa tilsvarende Maade gælde i andre Underretskredse, hvor Dommeren ikke tillige er Politimester (jfr. § 22, 2det Stykke).

Til § 698.

192) Der tilføjes som nyt Stykke:
„De offentlige Anklagere ere pligtige at efterkomme de af Retten i Medfør af nærværende Lov givne Paalæg.“